

x in de kantlijn betreft de vraag
- " " " " het antwoord

N A D R U K V E R B O D E N !

Goeden avond vrienden,

Na deze begroeting spreekt de intelligentie de gebruikelijke waarschuwing uit dat ook zij niet alwetend zijn en dus fouten maken niet is uitgesloten, waarom ons wordt verzocht zelf goed na te denken en event. op- of aanmerkingen naar voren te brengen en vervolgt verder woordelijk: Wij hebben getracht op de vorige avonden U een klein idee te geven omtrent de sferen zelf, zoals wij die zien, omtrent de verhoudingen, bewustzijnstoestanden en bewustzijnsmogelijkheden daarin. Vandaaruit is het zeer begrijpelijk dat wij moeten komen tot HET WERK DAT WORDT VERRICHT IN EN UIT DE SFEREN. Zoals overal op Uw wereld en in alle sferen de gelijkgestemden tot een erkennen van elkaar komen, zien wij ze, zeker vooral in de sferen, getrokken door de gelijkheid van gedachten, tot elkaar naderen, onderling gedachten uitwisselen en vaak gezamenlijk een arbeid aanvaarden. Dit heeft aanleiding gegeven tot het ontstaan van zeer vele groepen die wij veelal orden noemen, orden omdat zij een bepaalde restrictie op de persoonlijke vrijheid, vrijwillig aanvaard, inhouden. Wanneer ik deze avond tot U spreek dan ben ik inderdaad beperkt in mijn mogelijkheden, want ik moet blijven binnen een mij voorgeschreven raam, waarbuiten ik niets mag openbaren, waarbuiten ik geen opmerkingen mag maken etc. Het feit dat vele van die orden bestaan, is reeds een duidelijke aanwijzing voor het wijd uiteenlopen van opvattingen zoals die ongetwijfeld tot zelfs in de hoogste sfeer moeten blijven bestaan. Onze groep zelve meent vooral te moeten werken met het wapen der filosofie en der logica; anderen menen eerder met geloof gewapend of zelfs met dogmatische doctrines hun doel te kunnen dienen en bereiken. Dat moet ieder voor zich weten. Maar er zijn altijd wezens wier inzicht in de werkelijke waarheid zo groot is, dat zij komen te staan boven de gemeenschap met al haar verschillende opvattingen. Mogen er alleen in Nederland reeds ruim een 40tal christelijke genootschappen en kerkgenootschappen zijn, dan is het toch zeker dat Jezus zelve daarboven staat. Zonder de opmerking te maken dat wij over gelijke hoge en grote geesten als onze leiders beschikken, meen ik toch dat ook Jezus voor ons, als voor vele anderen, een grote bron van bewustwording, inspiratie en uiteindelijk realisatie van ons einddoel is. Er zijn echter ook anderen. Sommigen hebben geleefd op Uw wereld als grote geesten, hebben geopenbaard, of zijn in de verborgenheid door het leven gaande, ontwaakt tot een geestelijk bewustzijn dat hen ver verheft boven alles wat wij als sfeer nog kunnen kennen. Deze nu hebben zeer zeker ook gezamenlijk werkzaamheden; ook zij trachten de mensheid en de geest te verlossen, zij trachten een bewustwording voor iedereen mogelijk te maken. Ik weet niet of het oneerbiedig is, maar ik zou dezen willen noemen: een coördinerend bestuur. Want juist uit deze sfeer komen tot ons de leringen, de kracht, de impulsen zelfs tot werken die voor een groot gedeelte, wanneer wij eerlijk streven naar het goddelijke en naar het licht, voor ons bepalen hoe wij zullen gaan en wat wij zullen doen. Deze impulsen echter zijn algemeen en ieder kan deze op zijn eigen wijze interpreteren. Het is dan ook begrijpelijk dat velen die b.v. christelijk zijn opgevoed...Ik wil een voorbeeld geven U ongetwijfeld bekend: een dominee die op aarde een dogmatische leerstelling verkondigd heeft en nu vanuit de sfeer verdergaat, zal dan deze trachten, inpassend in zijn eigen leven, ervaring en geloof, de krachten hem gegeven, plus de bewustwording hem gegeven, mede te verwerken. Met een aantal geestverwanten vormt hij dan dus als het ware een orde, en deze orde zal ongetwijfeld een zeer christelijke basering vertonen. Wij weten dat hetzelfde bestaat met Islamitische, Boeddhistische inslag, Westers, Oosters, U kunt zoeken zoals U wilt, aan alle kanten vindt U deze groepen samenwerkenden. Wanneer echter de hoogste sferen willen werken tot op deze wereld, dan is het ook begrijpelijk dat zij op deze wereld zelf hun vertegenwoordigers hebben die, misschien niet tot de grootste verlichten, maar dan toch tot de leiders en meesters in geestelijk opzicht van de mensheid behorende, nog op aarde vertoeven. Deze beide lichamen, de orde die op aarde bestaat en de hoge groep die stimuleert, die ons beleert en inspireert in de hoogste sferen, zijn het orgaan dat ook de samenwerking, of zelfs de onderlinge strijd in sommige gevallen, tussen de verschillende groepen mogelijk maakt. Wij gaan dan eerst kijken

in onze eigen omgeving en daar vinden wij natuurlijk voor ons het voornaamste, voor U misschien niet, voor vele anderen zeer zeker niet: de Orde der Verdraagzamen. Waarom deze naam werd gekozen is U meerdere malen bekend gemaakt, en wat onze gedachtengang is wil ik hier kort even schetsen. In de eerste plaats, wij geloven aan een God, een God die de gehele schepping in zich bevat en alleen door Zijn wezen in stand houdt. Dat is een geloofspunt, daar kunnen we niets aan doen. Er zijn dingen die je nu eenmaal noch verstandelijk noch zelfs met je gevoel zozeer kunt benaderen dat ze volledig te begrijpen zijn, ook niet wanneer je vrij bent van de stof. Wij weten dat een langzame ontwikkeling op deze aarde uiteindelijk de mens deed ontstaan. Wij weten dat gelijksoortige ontwikkelingen, over het geheel van het Al verdeeld, regelmatig plaatsvinden. Wij zien dat bij al dezen een bewustzijn groeit van eerst geestelijke, later goddelijke waarden en dat, wanneer de menigte daarvoor rijp is, openbaringen plaatsvinden waarbij wezens die op die aarde verkeren en leven, aan de mensheid kond doen van hun eigen contact met het goddelijke. U zult begrijpen dat dat zeer belangrijk is voor ons om juist dit te geloven. Wij menen dan ook dat wij geen der verschillende stichters van religies, een enkeling uitgezonderd, mogen verwerpen en beschouwen hen allen als geïnspireerden. Wij geloven dat de wetten, zoals die geleerd zijn door velen, maar toch wel vooral door Boeddha, door Jezus, Mohammed, moeten worden geaccepteerd als zijnde van de grootste waarde voor geest en mens. Echter wanneer wij dit trachten vast te leggen in de beperktheid van menselijke woorden, in een dogma, dan zijn we bang dat we, vergetende de werkelijkheid, ondergaan in de fijnheid der dingen. En daarom geen enkel dogma maar kennis, inspiratie, bespreking zoveel als mogelijk is in elke sfeer, of dit nu een stoffelijke of een zeer hoog geestelijke is, gezamenlijk streven naar het goddelijke door in onze gedragslijnen en werkzaamheden de grote principes van onze meesters tot uiting te doen komen. U begrijpt dat er nog heel wat meer zou moeten staan in een werkelijke beginselverklaring van onze Orde, maar is voldoende om haar, zo beschreven hebbende, haar te gebruiken als een contactpunt vanwaaruit we de samenwerking der verschillende orden in de sferen nader kunnen schetsen. Wij zijn zoals U weet zeer zeker niet wat men noemt christelijk, want een groot gedeelte van wat de Christen dierbaar is als geloofspunt, dat interpreteren we op onze eigen wijze, terwijl we ook bepaalde dingen daarvan verwerpen. We zijn het echter eens met hen, dat de weg van leven die werd aangegeven belangrijk is. En dit is ons aanknopingspunt met de verschillende orden die zeer zeker nauwkeurig als christelijk zonder meer kunnen worden omschreven. Het is niet altijd mogelijk dat wij gelijke dingen verkondigen; het is soms zelfs noodzakelijk dat we, om in de mensheid een bewustzijn tot stand te brengen, een debat voeren waarbij nu de een dan de ander "l'avocat du diable", de advocaat van de duivel speelt. Niet met z'n argumenten maar door het bestrijden van de anderen. Vele van die geestelijke schermutselingen worden op aarde vaak ernstig genomen, maar ze zijn erop gericht om de mensen los te breken uit hun eigen denkwijzen, om ze voortdurend eraan te gewennen dat er meer zienswijzen zijn en dat er ongetwijfeld zoveel meer bestaat in het goddelijke, dat er niet gesproken kan worden over deze of die waarheid die de enige is, maar alleen over één waarheid die we allen van verschillende kanten kunnen benaderen, zonder dat daardoor de waarheid iets meer of minder wordt. Op deze zelfde wijze staan wij met verschillende andere godsdienstig georiënteerde groepen in verband. Wanneer wij behoefte hebben aan een bepaalde spreker en wij zouden die niet in de kern van onze eigen werkers kunnen vinden, dan zal altijd een naburig genootschap geneigd zijn om ons zo'n spreker ter beschikking te stellen. Omgekeerd, wanneer er een inspiratie nodig is of een spreker, of zelfs maar een uiteenzetting kort, dan willen wij gaarne heel gaarne daarbij, wanneer de mogelijkheid maar enigszins bestaat, zo'n andere orde helpen. Toch leven wij in een gescheiden wereld. Het duurt heel lang voordat de "heiden" - en denkt U dat maar tussen aanhalingstekens - en de "gelovige" - eveneens tussen aanhalingstekens - het met elkaar eens kunnen worden. De voorstellingen van een voortbestaan verschillen teveel dan dat op een lagere sfeer een onmiddellijk samengaan gemakkelijk mogelijk ware. Het proces der bewustwording verschilt door verschillende levensopvattingen vaak zoveel, dat het erg moeilijk is om elkaar te begrijpen en te benaderen. Het contact blijft oppervlakkig en op het eerste gezicht lijkt het wezen der verschillende orden in de sferen op een soort Europa, gedeeld door vele grenzen die je wel over kunt gaan maar alleen onder bepaalde voorwaarden. Waarom al dit werk in de sferen en wat is de taak die deze orden en genootschappen zich stellen? In de eerste plaats begint men in de sferen hoe langer hoe meer te beseffen dat men niet alleen de eenling is die de berg kan bestijgen tot de hoogste top, maar dat men een deel is van een mensheid. Zelfs een Nietzsche liet zijn Zarathustra terugsnellen als een fakkel, brandend haast van begeren, om te verkondigen naar het dorp en naar het dal, omdat zijn eenzaamheid voor hem niet meer voldoende was. Het beeld is niet zo dwaas. Je kunt lang in de pure eenzaamheid van het geestelijk bestaan zijn, maar dan merk je dat je een organisch geheel vormt met de mensheid en dat je zonder die mensheid niets bent, omdat de volheid van je geluk vraagt een volheid van geluk voor die mensheid, niemand uitgezonderd.

Vandaar dat wij - vergeef mij als het woord hovaardig klinkt - afdalen tot Uw wereld en tot de laagste sfeer. Overall zal de geest trachten een bewustzijn te wekken waardoor wij U zo snel mogelijk op kunnen trekken tot onze sferen. De kracht daarvoor krijgen wij uit die grote bron die wij bij gebrek aan een betere naam "God" noemen. Elke orde, elk genootschap dat in de geest bestaat, ja zelfs elke eenling die een bewustzijn bereikt, neemt deel aan dit werk. Maar ongetwijfeld heeft men niet voldoende alleen aan kleine expedities in de duisternis die als wildjagers in Afrika, proberen om een zeldzaam dier, een onbewuste geest, te vangen en mee te slepen naar een soort geestelijk artis in het lichte land. Wij moeten een bewustzijn op zien te bouwen, wij moeten trachten om een levensbeschouwing te geven. En dat kunnen we niet wanneer we niet op de hoogte zijn van de dingen. Practisch elke orde, praktisch elk genootschap staat op enigerlei wijze in verband b.v. met Uw aarde en heeft evenzeer waarnemers in de lagere sferen. Dit zijn veelal de meer onbewuste broeders, zusters, die tot de groep behoren, die, doordat zijzelf al wat lager staan in bewustzijn en dus in een lagere sfeer leven, gemakkelijker af kunnen dalen dan de hogeren, degenen die reeds een groot bewustzijn verworven hebben. De kleinen trachten te helpen waar zij kunnen, zij verzamelen gegevens. Wanneer zij echter in nood zijn, dan kunnen ze met één beê om hulp, de hoogste sfeer inschakelen. En de hoogste sferen - althans zo ervaren wij dat - schijnen, wanneer het nodig is, onmiddellijk kracht vanuit het goddelijke te kunnen betrekken om zelfs de meest satanische macht onmiddellijk te verdrijven. Echter zijn we er niet wanneer we iemand uit het duister in het licht brengen, want licht en duister zijn in onze wereld een kwestie van bewustzijn. Zo is een deel van onze taak geworden - een taak die ook onze Orde zeer zeker ijverig ter hand neemt - om op aarde te trachten het menselijk bewustzijn reeds zo te richten, dat een terugval in de duisternis na de overgang, tot de zeldzaamheden behoort. Hiertoe dient men op de hoogte te zijn van alles wat er in de wereld gebeurt. Maar ieder heeft zijn eigen belangstelling. Er zijn groepen die speciaal wetenschappelijk zijn georiënteerd, andere daarentegen houden zich alleen op de hoogte van religieuze ontwikkeling. Sommige interesseren zich meer voor economische en politieke omstandigheden, andere daarentegen weer voor psychische gewoontebeelden die in elke mens bestaan en die het kenteken ^{van zijn} zijn ~~zijn~~ en de daarin heersende bewustwordingsgraad. Zo heeft men dus een wijd net gespannen. Maar het is niet voor ons mogelijk om alle gebieden gelijktijdig en efficiënt volledig te dekken en toch nog alle werk te doen wat wij zo gaarne willen verrichten. De grote groepen hebben dus een soort niet-officiële samenwerking waarbij zij voortdurend gegevens met elkaar uitwisselen, en zo reeds gezegd, in vele gevallen elkaar materiaal, sprekers en kracht ter beschikking stellen. Dit was nog niet voldoende. Wanneer een orde in zijn grootste deel, met de grootste hoeveelheid der daarin deelhebbenden, een bepaald bewustzijn overschrijdt, dan begrijpt men dat het niet voldoende is om een eigen groep of een eigen orde zonder meer te stichten, dan moet men samenwerken met ieder ander, ieder ander die iets goeds brengt, die tracht om het menselijk bewustzijn te richten op het hoger doel, de lichte sfeer, en uiteindelijk het bereiken van God, gesteund door de realisatie van de onmetelijke liefdekraft die het goddelijke ertoe brengt de schepping voort te brengen en in stand te houden. Zo komt het dan tot een samenwerking waarbij een groot aantal groepen samengaan. Wat valt daarbij eigenlijk het meest op? In de eerste plaats een behoud over het algemeen van eigen werkwijze en eigen naam. Een plotselinge verandering op aarde zou eerder nadelig dan gunstig kunnen werken. In de tweede plaats, juist door het verschil in sfeer, in naam, die men op aarde dan naar voren brengt, is het mogelijk om de meest verschillende richtingen van bewustzijn langzaam tot zich te trekken. Onze Orde - wij hebben dat trouwens ook bekend gemaakt - prijst zich gelukkig eindelijk een peil bereikt te hebben waarbij de samenwerking met meerdere der grotere orden mogelijk werd. Denk niet dat wij nu zeer belangrijke krachten zijn in het wereldbestel of in het bewustzijn. We hebben een zeer lange weg nog te gaan, maar we hebben ook een lange weg afgelegd. We werken nu samen met een ieder, een ieder die het zuivere en het goede wil. Hoe dat werk eruitziet kan ik ongetwijfeld het beste beschrijven wanneer ik wederom naar de mij meest bekende materie grijp, n.l. naar het werk onzer Orde. Maar ik verzoek U er rekening mee te houden dat dit beeld voor elke andere groep, misschien met een enigszins andere waardering der verschillende intenties gelden kan. In de eerste plaats de groep geestelijk-bewusten die in een voortdurende contemplatie en meditatie verzonken, in de lichtende sferen waarin de vorm niet meer bestaat, een regelmatig vloed van gedachten in stand houden van, ja, gevoelens zou ik het haast willen noemen, want gedachte is teveel vormend omschreven. Het is als het ware een bewustzijn dat je doortrilt en dat niet in woorden of zuivere denkbeelden zonder meer is weer te geven. Zij beïnvloeden de broeders der Orde en trachten hen te steunen en te stimuleren in de juiste richting. Daaronder vinden wij een sfeer die uit de aard der zaak het sterkste aan de krachten der bovengelegen sfeer ook deel heeft en deze tracht te komen tot een rationeel, dus nog in de vormwereld bruikbaar beeld, dat vooral voor de lagere sferen aanvaardbaar is. Want hoe dicht

ter men bij de aarde komt hoe scherper de vorm wordt; hoe verder men onder het aardse bewustzijnsvlak komt hoe belangrijker de vorm is en hoe moeilijker ze bereikt wordt. Zo geven zij dan richtlijnen uit een wereld waarin de vorm nog niet bestaat, maar waarin toch licht, kleur en geluid samenspelen op een wonderlijke wijze en de voortdurend veranderende vorm reeds bekend is. Zij bereiken vandaaruit grote groepen werkers die leven in het hoogste gebied der sferen waarin vorm nog bestaat. Deze studeren; denkt U niet aan een studie zoals bij U op een universiteit of zelfs maar een school. Zij doordenken de dingen in zichzelf en projecteren hun wezen overal daar waar zij menen iets van de waarheid te kunnen ontdekken. Zij bouwen, vaak zeer gespecialiseerd, grootse waarnemingen op en zij trachten vandaaruit te komen tot een contact van hun speciaal gebied uit met het goddelijke. Zij stellen gelijktijdig hun kennis zover mogelijk ter beschikking aan lager gelegen sferen waarin o.a. sprekers zoals ik vertoeven. Al deze verschillende studenten of leraren - het ligt er maar aan uit welke sfeer U ze beziet - hebben buiten dit nog een taak: zij trachten zoveel mogelijk, zonder de mensheid, de redelijke ontwikkeling van de mensheid te schaden, of de redelijke ontwikkeling van de ziel in de onbewuste sfeer, voortdurend gebruik te maken van hun kennis en kracht om gunstige elementen daarin te bevorderen en de slechte althans enige hinderpalen te doen overgaan voordat het slechte werkelijk zijn vrije loop kan hebben. Zij zijn dus wel degelijk reeds strijdbaar. Waar zij echter een groot gedeelte van hun taak niet zelf kunnen vervullen, hebben zij een direct contact, nogmaals, met degenen die in de vormsferen ook leven, zoals ook ik, die allen hun eigen taak wederom aanvaard hebben. Mijn taak staat in groot gedeelte in verband met Uw wereld. Wij hebben daar uiteindelijk te spreken, wij hebben waar te nemen, wij moeten onder sommige omstandigheden stimuleren en inspireren, in andere gevallen trachten een bewustzijn te wekken waardoor een kwade daad niet gebeurt. Anderen, die zeker even hoog staan als ik echter, dalen naar een lagere sfeer, leven soms lang daar als een entiteit uit die lage sfeer, om uiteindelijk door de ban die zij eerst hebben geworpen over dezen, een poging te wagen in hen edeler gevoelens en gedachten naar voren te brengen en hen zo met behulp van anderen te kunnen redden en te voeren naar een hogere sfeer. Er zijn er die speciaal als taak hebben om degenen die pas zijn gestorven in Uw wereld, pas overgegaan, ofwel pas uit een lagere sfeer ontwaakt zijn, te ontvangen, te verzorgen en te geleiden totdat zijzelf weer in staat zijn hun eigen toestand in die nieuwe wereld volledig te beoordelen. Over de waarnemers heb ik U reeds gesproken. Ik meen dat U hierdoor een aardig overzicht krijgt van wat zich, uitdrukkelijk nogmaals, niet alleen in onze Orde, maar in alle groeperingen in de geest, zij het met de nadruk op dit of dat, afspeelt. Wij werken allen samen om de mensheid bewust te maken, maar wij kunnen dit ook weer niet doen zonder dat er rekening wordt gehouden met de ontwikkelingen op aarde, de krachten die op en rond de aarde aanwezig zijn. Nu zijn er op het ogenblik rond deze wereld veel demonen aanwezig, demonen die hoofdzakelijk uit de angst, de haat, de onzekerheid en onverschilligheid der mensheid opgebouwd zijn. Kunstmatig als zij zijn in hun oorsprong en origine, zijn zij gevaarlijk en kunnen zij vaak zeer nadelige invloed, zowel op mens als geest, uitoefenen. Zo zijn er bepaalde wezens bij ons die het hun taak achten om juist deze demonen te bevechten en te bestrijden. Er zijn op deze aarde ook krachten aanwezig die achter de schermen, althans een deel van de ontwikkeling der wereld bepalen. Zij komen regelmatig bijeen, zij staan in verbinding met de hoogste sferen en naar ik vermoed veel directer dan het voor ons mogelijk zal zijn in de eerste paar duizend jaar. Zij handelen op een zodanige wijze dat zij stoffelijke zaken beïnvloeden, iets wat ons niet geoorloofd is. Wij houden ook met deze groepen voeling, en in vele gevallen laten wij ons leiden door hun besluiten en hun wijsheid. Er zijn altijd perioden dat de geest speciaal op aarde werkzaam is, en de laatste paar honderd jaar zijn wij weer bezig om een geestelijke bewustwording op te bouwen. Het zal echter aan de mens liggen of ons dit gelukken zal. Er is al eens een tijd geweest dat een bond van orden uit de sferen, een gezamenlijk werken dus van alle geestelijke krachten, ongeacht instelling en geloof, op deze aarde een ontwaken van geestelijke eigenschappen bij de mens tengevolge had. Waar echter zijn begeerteleven slecht was, hij niet in staat was het geoorloofde van het ongeoorloofde te onderscheiden, hebben wij gezien dat door valse profeten en demonen die hen beïnvloedden, de wereld weer ten gronde werd gericht. Het is niet voor niets dat grote wereldrijken als het machtige Babylon, moesten vallen. Zij zijn gevallen door het misbruik van geestelijke krachten, door het verkeerd richten van hun belangstelling op zekere geestelijke aspecten. Wij hopen het voor Uw wereld te kunnen voorkomen, ofschoon ook hier soms de hysterische beleving, die in werkelijkheid niets anders dan een lust is, de boventoon voert. Er zijn sekten bijwie het z.g. beleven van een geestelijke ervaring, in werkelijkheid niets anders is dan een zinneprikkeling en een sensuële uitleving. Denkt U b.v. eens aan bepaalde aspecten holy rollers, die in hun ware schuimbekkende bezetenheid alle frustraties uitleefden en alle remmen wegnamen onder het mom van geïnspireerd te zijn door goddelijke krachten. Dit te vermijden is één van onze grootste zorgen en daarom hebben vele van de

orden een groot aantal van degenen die tot hen behoren of zelfs met hen sympathiseren, verzocht om op de wereld onmiddellijk werkzaam te zijn. Dat betekent dat ge omgeven zijt door bewuste en halfbewuste geest die het goede nastreeft en onder leiding van een bepaalde groep of groepering, Uw persoonlijk lot vaak tracht te regelen, U tracht te weerhouden van het slechte en tracht om de goede dingen, de werkelijk eerlijke en edele dingen in de mensheid aan te moedigen. Ook dit behoort tot de werkzaamheid der Orde. En hier wordt weinig onderscheid gemaakt tot welke groep men zich aangetrokken gevoelt. Het is zoals met een dijkbreuk; wanneer het water hoog tegen de dijken staat, dan vraag je niet: wat ben je, ben je katholiek of ben je protestant, wat geloof je mens en wat is je politieke partij? Dan zeg je: "allen samen zullen we trachten dat land te beschermen" en je sleept de zakken aan, je stort het zand, je werpt zware lasten naar beneden en je draagt ze totdat je er bij neervalt. Sommige aspecten op aarde doen aan een dergelijke toestand denken. En hier werkt de geest in de sferen samen, zonder te vragen "wie of wat zijt ge", zonder te vragen: "geloof je nu wel in Jezus als een Zoon van God, of denkt ge er anders over, is Hij alleen maar een profeet?" De mensheid moet gered worden, want zonder die mensheid zouden we niet zo gelukkig kunnen zijn. Alle orden in de sferen erkennen één feit als waar: God heeft niet elke mens als een eenheid geschapen zonder meer, maar elk wezen geschapen als een toren die staat in het beginpunt God, en staat in het eindpunt der grofste en laagste materie. Het bewustzijn moet stijgen tot het goddelijke. Maar de volheid van zijn in het goddelijke kan pas ervaren worden wanneer allen in hun bewustzijn ook het goddelijke bereiken. Vóór die tijd zijn er veel vreugden, is er veel verrukking en veel bewustwording, maar het uiteindelijke en het grootse kan alleen bereikt worden wanneer allen gered zijn. Wat dat betreft kan ik er een geloofspunt aantoevoegen dat meen ik voor alle orden ook geldt: Wij geloven niet dat er één wezen eeuwig zal worden verdoemd. Wij kunnen geloven dat wanneer het nodig is een persoonlijkheid wordt weggevaagd, maar het leven zal blijven bestaan en opnieuw omhoog gaan totdat het eens de top, het einddoel bereikt heeft waarvoor het eens bestemd was. Wij geloven dat er sferen zijn van buitenste duisternis, waarin inderdaad geweest is en knarsing der tanden en meer dan dat, want sommigen van de verschillende orden dringen zelfs daar door en trachten degenen te wekken die hun smartelijke tijd van boete uitgediend hebben en enig bewustzijn beginnen te bereiken. En wij geloven niet dat het eeuwig is, onuitwisbaar. Want al wat wij zien in het goddelijke, al wat wij zien in de sferen en zelfs op Uw wereld, bewijst ons dat God liefde is in de eerste plaats en niet meer. Ja misschien veel meer, maar geen liefde waar haat tegenover staat. Een moment dat God een eeuwig oordeel zou uitspreken, dat een eeuwige verwerping betekent, dan zouden velen onder ons toe moeten geven: laat ons dalen tot in de laagste sfeer, want wij hebben onze God niet verstaan. Wij kunnen het niet bewijzen; God is groter dan je kunt overzien, maar we geloven het intens, innig en eeuwig. Kijk, vrienden, dat zijn een paar aspecten van het werken der groepen in de sferen, van de samenwerking dier groepen. En er rest mij nog één aspect dat ik U nog gaarne duidelijker zou willen maken. Zo vaak zegt men: die sfeer brengt zoveel groepen voort en die strijden met elkaar. Hier zeggen ze dit en daar zeggen ze dat, hoe moet ik, mens, de waarheid vinden? Wanneer we U één recept gaven over de hele wereld, mijne vrienden, ge zoudt het geloven en ge zoudt U eraan houden, maar ge zoudt niet ontwikkelen. Het is niet de bedoeling dat ge de slaven zult zijn van een bepaalde gedachtengang. Het is de bedoeling dat ge zult denken, worstelen en strijden om zelve, voor U persoonlijk, een bewustzijn te verwerven, dat ge niet als kleine deeltjes die bij de grotere bal kwik van geestelijk bewustzijn komen, in een orde of een andere groep wordt opgenomen, maar dat ge, mijne vrienden, als wezens met een persoonlijk besef en met persoonlijke mogelijkheden, in de sferen mee zult helpen, om steeds meer en meer in het Al de volmaaktheid ook bewust tot uiting te brengen die steeds rond ons bestaat. En wanneer wij dan spreken uit onze eigen onvolmaaktheid en onze eigen onvolkomenheid van kennis, dan willen we maar al te graag teruggrijpen op de ideeën die ons op aarde zo vertrouwd waren. En dan spreekt de ene bijbelspreuken en de ander die klinkt misschien een beetje naar het Leger des Heils, of spreekt in Boeddhistische termen; de een is een zuivere heiden, de ander is zelfs een soort allesaanbidder, want hij ziet God in alles en wil geen onderscheid maken. Maar gijzelf zult moeten bepalen welke weg ge wilt gaan. Want spreken wij in vele woorden, één gedachte zit er altijd achter: God is liefde. Eén tendenz ligt er in al dit streven: mens wordt U bewust van de geest en van het goddelijke. Eén kracht werkt er in al deze verschillende aspecten van het zijn der sferen: het innige trachten de mens te verheffen, te helpen en te brengen tot een bewustzijn dat hem geestelijk zal maken onze gelijke of desnoods onze meerdere, opdat we onze vreugde kunnen hebben aan een ziel die, vrijgekocht uit de ban van stof en waan, de werkelijkheid van het goddelijke benadert en ook ons deel laat hebben aan zijn nieuw-geboren bewustzijn en krachten. En daarmee, vrienden, heb ik mijn onderwerp behandeld. Ik dank U nog wel voor Uw aandacht en ik verzoek U niet geheel te vergeten wat ik hier gezegd heb. Wanneer U in contact komt met de geest, of met een kerk; wan-

neer U een mens God hoort loochenen of God hoort aanbidden, bedenk dit: de meest verschillende wijzen van denken en streven hebben elkaar in de hoogste sferen gevonden, en daaronder zien we alle vertakkingen van verschillende bestrevingen samenvloeien. Hoe hoger zij komen hoe meer zij een worden om uiteindelijk gezamenlijk het goddelijke te benaderen en te bereiken. Elk wezen draagt in zich iets van het goede en van het goddelijke. Veracht dat niet, accepteer dat. Wanneer een mens God loochent of vloekt, zo zegt: ziet, hij gelooft nog in zichzelf en vandaaruit kan hij verder bouwen. Wanneer een mens God aanbidt, wees eerbiedig stil en zeg bij Uzelve: hier is er een die voelt dat de liefde Gods moet werken voor alle dingen. Ik dank U voor Uw aandacht. Goeden avond.

De ORDE DER VERDRAAGZAMEN houdt haar bijeenkomsten iedere Vrijdagavond (8 uur) in de bovenzaal van "De Galerij", Laan van Meerdervoort 419a, hoek Fahrenheitstraat, D E N H A A G.
Bezoekt deze regelmatig en introduceer zoveel mogelijk Uw vrienden en kennissen, voorzover zij serieus van ons werk willen kennisnemen.

Goeden avond vrienden,

Ik zal het lastig hebben om mijn voorganger te verbeteren, maar in ieder geval is aan mij dan vandaag de hoogvererende taak opgedragen om Uw eigen onderwerp voor U te behandelen. En wat zal dat dan vandaag zijn, wat komt er uit de bus?

x Er is een verzoek of U wilt geven een beschrijving van het vergane leven op de maan.

- Nou, het vergane leven op de maan, kijkt U eens, als ik dat in m'n bekende stijl zou willen doen, dan zou ik zeggen: ach, het is daar één zwermen en fladderen van vergane ministers van financiën. Maar in werkelijkheid is het wel iets anders. U zult begrijpen dat Luna nooit in staat is geweest om een leven te dragen zoals deze wereld. Denkt U alleen maar eens aan de zwaartekracht, denkt U aan de andere atmosferische verhoudingen. Zij heeft haar atmosfeer veel sneller verloren. Denkt U dan verder aan de moeilijkheid om bij zo'n dunne atmosfeer voldoende warmte te krijgen. Het is dus begrijpelijk dat de vergane beschaving op de maan een heel ander soort leven heeft gekend dan deze aarde zich voor kan stellen. En laten we nu eens even logisch gaan worden. Als je de maan neemt, dan is het wel zeker dat ze zelfs in haar beste tijd nooit de steden, de wouden en de meren heeft kunnen dragen die de aarde had. Ze zal wel altijd een enigszins woestijnachtig gebied zijn geweest met waarschijnlijk heel wat vulkanische werkingen erbij. Wat past er in zo'n omgeving? Een wezen dat naar buiten toe sterk gepanserd is; binnenin behoeft de zaak niet zo stevig ingedeeld te zijn, want per slot van rekening de zwaartekracht die is praktisch nihil. Dus wat krijgen we? Een soort insect met een harde buitenkant, en wat er binnenin zit, nu ja, dat moet je dan maar afwachten. Dus op de maan zullen nooit mensen geleefd hebben of mensachtige wezens, integendeel zullen er vele insectachtigen gewoond hebben. Wat voor voeding moeten we denken dat die hebben? Nou, in de eerste plaats zullen ze in het begin wel het voordeel hebben gehad, toen er nog een beetje dampkring was, van wat water en dus ook wat planten. Het is helemaal niet uitgesloten dat een organisme zich aanpast aan heel andere omzetting dan hier op aarde. Een zuurstof- stikstofverhoudingen en zo die zijn niet altijd nodig. Daar kan wel eens een leven op een heel andere basis bestaan. Het is niet aannemelijk dat die wezens precies dezelfde organische levensgang hebben gehad als de mens. En nu we dat zo hebben gezegd - zozeer het mij ook spijt - geen ruïnes van oude paleizen op de maan, hoor; zelfs geen mannetje in de maan.... Wanneer deze wezens geheel anders zijn dan een mens en geheel andere levensprocessen vertonen dan een mens, dan kunnen we zeker niet aannemen dat ze een menselijke beschaving vertoont. Wat is het kenteken van de huidige menselijke beschaving? De techniek, de kunstmatig vervaardigde hulpmiddelen voor de beschaving. Zouden die in dezelfde mate op de maan bestaan? Het spijt mij, vrienden, ik heb een tijdje geleden zo wat monusachtigs opgevangen, maar geen Monus, geen geheimzinnige lichten, geen maankoeien en niets van die aard. Insecten? Insecten die waarschijnlijk hun holen en hun bescherming hebben. Waar? Bij voorkeur natuurlijk in kraterwanden, waar dus een zekere egaliserende temperatuur de grote nachtkou afweert. Wat verder, wat voor voortbeweging? Poten daar zou je heel weinig aan hebben op de maan, met die lichte aantrekkingskracht. Als je werkelijk je ontwikkelt, dan moet je eigenlijk kunnen vliegen. Waarschijnlijk dus gevleugelde insecten. Wat voor beweging? Waarschijnlijk voornamelijk een rondfladderen in en rond de vulkaanputten, waar wij aan kunnen nemen dat voortdurend wat gassen nog worden uitgestoten uit het binnenste van de maan en dus ook de atmosfeer wat beter aangevuld blijft. Zeer beperkte centra van beschaving dus. Wat daarentegen als voordelen? Een veel beter overzicht over de hemelen en een beter inzicht in b.v. verschillende astronomische aspecten. Een behoefte waarschijnlijk, om het bewustzijn concreet uit te drukken, zal leiden tot een ontwikkeling van een zeer uitgebreide rekenkunde die uiteindelijk tot een meerdimensionale meetkunde moet uitgroeien. Knappe koppen dus. Taal? Waarschijnlijk niet. Waarom niet? IJle atmosfeer, geluidstrilling dus niet acceptabel. Wat dan? Een of andere taal die je gebruikt door de aarde in beweging te brengen? Dat zou kunnen, nietwaar, contactmededelingen.

Erg onpractisch, vindt U niet? Wat dan? Waarschijnlijk ontwikkeling van telepathie. Waar telepathie ontwikkeld wordt zijn verschillende andere geestelijke beschaafdheden ook waarschijnlijk. Het oude ras op de maan, dat zouden we dus als volgt ongeveer kunnen karakteriseren: Een zeer eenvoudige beschaving waarbij van technische kennis geen sprake is in de aardse zin. Daarentegen waarschijnlijk wel van een zeer grote mathematische kennis, gepaard gaande met scherp geestelijk inzicht en mogelijkheden tot onderling geestelijk verkeer. Vormen die van het menselijke geheel afwijken en insectachtig genoemd zouden kunnen worden, waarbij aangenomen kan worden dat zeker de latere generaties gevleugelden waren. Verder is aan te nemen een zeer taaie buitenhuid waar verder praktisch geen geraamte in steekt. Dus geen mensen. Vraag - ja ik zal haar maar stellen hoor, voordat ze hier komt van de een of andere ijverige theosoof, misschien een of ander die zich bezighoudt met de cosmologie van Max Heindel - hoe kan deze maanmens, of dit maanwezen dan, invloed hebben op de ontwikkeling van de rassen op de aarde? Wel, ik kan niet aannemen dat die maanwezens een ruimtevaart uitvinden, dat ze zo'n soort overzetpuntje hebben over het tussenliggende gebied maan-aarde, U weet wel, voor 5 cent, als je even roept "over". Hun hele wezen en ook de geaardheid van de maan doet ons niet verwachten dat dergelijke dingen naar voren komen. Wat hebben ze wel? Sterk mentaal ontwikkelde capaciteiten waarbij telepathie. Zou een telepathisch waarnemen van ontwakend leven op aarde mogelijk zijn? Een moeilijk te beantwoorden kwestie, wanneer we aannemen dat een normaal menselijk peil niet wordt overschreden. Maar wanneer we aannemen dat juist door de beperkingen die anderszids zijn opgelegd, juist deze capaciteiten in gemeenschap kunnen worden beoefend en een projectie van eigen-waarnemingsvermogen buiten eigen lichaam en omgeving mogelijk wordt, zullen ze heel waarschijnlijk op de aarde een ontwikkeling kunnen volgen en misschien zelfs kunnen stimuleren. Dat zou met zich meebrengen dan, dat deze maanwezens niet zelf op aarde kunnen verschijnen, maar wel als geesten, misschien in de beste vorm als materialisatie, maar dat neem ik niet aan, maar b.v. als lichtverschijnsel of alleen maar geesten die een profeet willen spreken, bij de vroege mens invloed hebben. Op deze wijze zou het wel degelijk mogelijk zijn dat een groot gedeelte van de menselijke kennis, erfdeel is van geslachten die op de maan geleefd hebben. Daar hoort natuurlijk de vraag bij van die andere nieuwsgierige, daar: ja, maar leeft er nu nog wat op de maan? Het spijt mij dat ik het U moet mededelen maar het maanleven is naar de maan gegaan. De toestanden op aarde zijn zodanig verschillend van die der maan, dat bij U een vraag nog zo op kan komen. Maar wanneer U rekening wilt houden met het feit dat de maan in haar gang rond de aarde met grote snelheid voortdurend allerhand meteorieten, meteoren, zeer fijne stofdeeltjes van een speldeknoop grootte misschien ontmoet, die echter gevaarlijker zijn dan bij U een negen millimeter kogel met een behoorlijke volle lading afgeschoten, dan zult U wel begrijpen dat geen enkel levend wezen zo'n weerstand zou kunnen bouwen. Dan zou je wel van een titanen huid moeten spreken. En die titanen huid polijsten dat kan meer zijn dan je in je hele leven zoudt kunnen volbrengen omdat elk stukje wat je schoon had onmiddellijk al weer vol putjes zou zitten vanwege al die inslaande deeltjes. Op het ogenblik is leven op de maan, althans van de oorspronkelijke maanbewoners, een onmogelijkheid en kunnen we niet aannemen dat zonder zeer grote kunstmatige en technische hulpmiddelen enig voortbestaan of leven op aarde - pardon, op de maan - de aarde is al bijna naar de maan, dus het is niet zo'n grote vergissing, maar op die maan kan plaatsvinden. Resultaat: Op het ogenblik geen leven op de maan, ook niet op die kant die U nooit ziet. Wel de mogelijkheid van nederzettingen van wezens als b.v. de mens, maar die hebben dan weer geen invloed op de aarde, want aangenomen dat er vroeger een stel mensen naar de maan zijn gegaan, dan zijn ze toch nooit teruggekomen. En aangenomen dat andere wezens ergens uit de ruimte komende, op de maan een observatorium hebben gesticht, dan hebben ze het wel op zo'n manier gedaan dat de aarde er niets van merkt en dat dus, wat dat betreft, de maan vanuit menselijk standpunt geen invloed meer heeft en onbewoond is. De enige invloed die ze nog heeft: de kwaliteit van het licht dat zij weerkaatst plus haar eigen aantrekkingskracht waardoor ze op de getijden, maar ook op het leven op aarde een aanmerkelijke invloed kan uitoefenen, krachtens haar massa en wezen krachtens degenen die op haar wonen. Ja, is dat voldoende?

x Het lunarisch tijdperk dat voor het lemurische plaatshad, heeft dat hier nog verband mee?

- Zover we na kunnen gaan niet. Maar is er dus sprake van een beïnvloeding inderdaad van een maanwezen in de beginperiode van de mens, en dat ligt zo in deze verhoudingen gezien ongeveer $3\frac{1}{2}$ miljoen jaren geleden. Dat is niet veel hoor. Ik bedoel de soort-mens is nog ouder in zijn oervorm, dus wat naar deze mens toe is gegroeid dat is nog ouder. Maar die invloedsperioden die moeten een paar miljoen jaren terug hebben gelegen wanneer ze heeft bestaan en heeft waarschijnlijk geen invloed meer gehad in de perioden die wij dan beschrijven. Wanneer U zich daar verder voor interesseert dan zou ik U zeggen: wendt U zich tot Uw leraar

in deze, die U ongetwijfeld verder in kan lichten.

- x Zoals die maanwezens hebben geleefd dan, zoveel jaren terug, neem ik aan dat daar ook een evoluërende vorm voor mogelijk is, net zoals bij de mensheid, dan vraag ik mij af: waar en wat zijn die wezens nu?
- Ach ja, kijk eens, ik kan U ook wel vragen: als U dood gaat, waar en wat bent U dan? Heeft U vleugeltjes en een harp of horentjes? M.a.w. wanneer je verdergaat - U noemt het evolutie - wanneer je je verder bewust wordt van wat je bent, kom je in een bepaalde sfeer terecht en in die sfeer wordt U dan datgene wat aan die sfeer aangepast je wezen behoort te zijn. Dus nu kunnen we wel aannemen dat die maanwezens in sferen zijn, en aangezien ze zoveel ouder zijn, dat er een groot gedeelte de kans heeft gezien om werkelijk een aardige hoogte te halen. En degenen die het niet gehaald hebben, nu ja, ik weet het niet, misschien zijn ze stokers in vaste betrekking bij Joosje en anders zitten ze misschien weer op de wereld als mens. Nog meer vragen over het onderwerp of wilt U liever gaan pauzeren? (geen vragen meer) Nou, als er geen vragen meer zijn dan kan ik alleen maar zeggen: pauzeer aangenaam, roddel niet teveel en laat U event. de koffie goed smaken zonder te morsen. Goeden avond. (gelach).

VRAGEN, welke nimmer een persoonlijk karakter mogen dragen, kunt U schriftelijk inzenden aan het correspondentie-adres van de Orde der Verdraagzamen, de Ruijterstraat 80, D E N H A A G.

U zult dan te zijner tijd in de VRAGENRUBRIEK het antwoord kunnen vinden.

NA DE PAUZE

Goeden avond vrienden, (intelligentie:de zeeman)

Nou, dit is VRAGENRUBRIEK. U weet het wel, U moogt alle vragen stellen, alleen naar m'n naam moogt U daar niet vragen, jonge dame. Ja, ik zeg "jong" omdat U het in verhouding met mij bent. Dus geen persoonlijke vragen en geen directe strijdpunten w^et U wel over: Was die ark van Noë nu een ding met een dieselaandrijving of zeilmotief? Dus brandt U los, vertelt U maar eens, waar zit de knoop?

- x De Amerikaanse schrijver Mulford zegt o.a.: "elk onzer gedachten is een realiteit, een kracht" en verder "elke gedachte helpt het wordende lot opbouwen zowel in goede als in slechte zin" en verder weer "stel nooit een grens aan toekomstige mogelijkheden". Moeten wij dit nu opvatten als een beroep op het goddelijke dat in ons is? Doet Jezus dit ook niet waar hij zijn uitspraak over de berg die in de zee geworpen kan worden enz., doet voorafgaan door het vermaan: "Hebt geloof op God"?
- Ja, is het erg als ik daar even mijn tijd voor neem?
- x Voorz. Nee, er zijn weinig vragen, dus geen bezwaar.
- O goed, dan kan ik eens eventjes goed van leer trekken. Kijkt U eens aan, vrienden, "gedachten zijn krachten", ja dat is nogal begrijpelijk. Wat is een gedachte uiteindelijk anders dan een vast beeld dat in je hersens werkt? En in de hersens gaat dat, laten we maar zeggen met electriciteit, dat is heel modern. Dus die gedachten van U die stralen uit Dat kunt U wel zien als U gaat onderzoeken naar verschijnselen van telepathie. Dan kun je hier iemand zetten en die gaat kaarten schuffelen en omkeren en daar zit iemand die noemt die kaarten op. De verschijnselen komen veel voor, meer dan de doorsnee-mens denkt. Dus een kracht is die gedachte zeker. Die treedt buiten de mens uit en is daar kenbaar. Maar hebben we nu alleen aan dat kenbare genoeg, is dat alles? Als je niet in een geest gelooft, nu ja, goed, soit, dan kun je zeggen: dat is alles. Maar U moet mij niet kwalijk nemen, maar ik geloof wel degelijk in de geest want ik ben er een, tenminste volgens Uw opvattingen en ik weet dat onze wereld bestaat uit zeer fijne materie. Wat gebeurt er nu als U een magneet neemt en U legt die onder ijzervijlsel? Dan wordt de vorm van die magneet en van zijn krachtlijnen in dat ijzervijlsel afgetekend. Zo ongeveer werkt een mens met z'n gedachten in de fijne materie die hoort tot de lagere sferen van de geest. Die gedachte neemt dus vorm aan, die toont als het ware z'n krachtveld en wordt een werkelijkheid in de wereld van de geest. Maar als de werkelijkheid er is, dan wordt die in de geest gezien. En laten we nu eens aannemen dat U iets denkt wat voor lagere geestelijke elementen een buitengewoon lekker brokje betekent, U weet wel, zoiets als een paar leverworstjes of saucijsjes in Uw zak voor een hondje. Dan komen ze achter U aanbengelen omdat ze een hapje mee willen hebben. Maar ja, die hebben ook hun eigen gedachte. En 2 magneten die werken op elkaar, die kunnen elkaars krachtveld afbuigen enz. M.a.w. die entiteiten die U aanlokt, die helpen die gedachte verwerkelijken, want die drukken die gedachte steeds sterker als een begeerte op U af. Niet alleen dat die gedachte een realiteit wordt in de sfeer, maar het wordt een drang in U, die, ofschoon niet stoffelijk verwerkelijkt misschien, een voortdurende belemmering of richting betekent voor Uw handelingen en daden. Verder. U bent niet in Uw eentje in die sfeer. Daar zijn er een hele hoop en al die elementen die zich aangetrokken voelen, helpen die gedachte in stand houden; die gedachte wordt een realiteit in een andere wereld. U heeft dus iets geschapen. Maar kun je nu iets nieuws scheppen? Ik geloof niet dat het iemand gelukt is.

Je kunt nooit iets scheppen wat volledig nieuw is; je kunt hoogstens een combinatie op schijnbaar nieuwe wijze van oud bekende bestanddelen en begrippen tot stand brengen. Dus je herschept als het ware het reeds geschapene, maar op een wijze die voor jouw wezen past. Hoe hoger dat wezen grijpt met zijn scheppen in de geest, hoe meer, dat is duidelijk, ook de hogere geest zich voelt aangetrokken en dus het hogere helpt in stand houden. Maar ik weet niet of dat op aarde nu zo bekend is; het klinkt als een geloofspunt en daar houden we eigenlijk niet van. Maar hoe hoger de geest komt, hoe meer kracht hij bezit, hoe sterker hij is. Wanneer U dus een goede gedachte scheidt en die wordt door die hogere geest vastgehouden, dan is hij veel intenser echt en beïnvloedend voor Uw leven zelfs, dan een slechte gedachte. Hij blijft U voortdurend beïnvloeden en zal helpen om Uw handelingen in de toekomst te bepalen, zodat U met Uw gedachten aan Uw toekomst werkt. Maar het gaat nog verder, want kom ik boven de beperkte geest uit in de sfeer van het goddelijke b.v., wat krijg ik dan? Dan krijg ik daar het goddelijke. Wat is het goddelijke? Het scheppende. Wat is het scheppende? Datgene wat de vorm, het wezen en aanzijn van alle dingen bepaalt. En vandaar dat we met die Mulford wel degelijk die uitspraak van Jezus in verband mogen brengen. Want wanneer Uw gedachten kunnen stijgen tot het goddelijke, of wanneer gij gelooft en vertrouwt op God, dan kunt gij inderdaad bergen verzetten en in de zee werpen, want de scheppende kracht Gods kan elk denkbeeld dat in het goddelijke bestaat onmiddellijk verwerkelijken, ja erger nog, er kan geen denkbeeld buiten het goddelijke om bestaan dat vorm aanneemt, als volledige werkelijkheid. Hoe dichter U tot God komt, hoe blijvender hetgeen zal zijn wat U met Uw gedachten tot stand brengt. Die gedachten die zijn betekenis voor Uw medemensen, voor de geest beneden U en boven U. Ze zijn ook bepalend voor de realiteit van de wereld rond U en de wijze waarop zij zich aan U vertoont en aan Uw medemensen. Ik geloof wel dat ik daarmee de vraag aardig heb beantwoord.

x Ja heel aardig, dank U wel.

- Moet ik m'n mond houden of mag ik nog even doorgaan?

x Voorz. Gaat Uw gang.

- En daar mogen we dan wel een moraal uit trekken ook. Wat is nu de moraal hiervan? Denk altijd zoveel mogelijk in waarden die goed zijn. Bepaal de dingen niet door een stoffelijk begeren alleen, maar verbindt er altijd geestelijke impulsen aan. Al geloof je nergens aan en je streeft naar het geluk van je medemensen bij wijze van spreken, dan streef je naar iets wat geestelijk goed is, hoog staat. Hoe meer je dat doet hoe meer je jezelf en de wereld verbetert, hoe hoger je eigen bewustzijn stijgt, hoe meer je je toekomst vormt tot iets wat de moeite waard is, tot iets wat naar God toe gaat, en hoe gelukkiger en vrediger je in jezelf zult zijn. Nou, en nu ben ik klaar, dus nu moogt U "dank U" zeggen.

x Wat is eigenlijk de oorsprong van gedachten, de bron van gedachten, dus voordat er gedachten waren, wat was er toen?

- In het begin was er de kracht, het licht dat werd tot het woord, dus de trilling. Het licht zelf heeft geen vorm, het woord wel. Het licht is geen uiting van een bewustzijn, het woord wel. Dus de bron van de gedachte moet de kracht geweest zijn. Op het moment dat deze kracht een bewustzijn had omtrent haar eigen wezen, was de eerste gedachte geschapen. De realisatie van het eigen wezen moet zich ontplooid hebben tot een verschil erkennen tussen het eigen wezen en wat er omheen is. Vandaaruit moet het gekomen zijn tot een verschil dat je erkent in de dingen buiten je. Vandaar kom je tot een realisatie tussen jezelf en de dingen buiten. En wanneer je dat hebt dan kun je al aardig ingewikkeld denken. En vandaar kom je uiteindelijk tot - wat de mens maakt - het bewustzijn van krachten boven en beneden je, het bewustzijn verder van goed en kwaad dat de mens maakt tot het soort denker dat hij nu eenmaal is. Het denken van de mens onderscheidt zich van vele andere gedachten-mogelijkheden doordat elke gedachte in zich een oordeel betekent. Ik geloof dat ik daar zo kortaf eventjes voldoende wel toegelicht heb.

x Ruim voldoende. Dank U zeer.

- Nou, voor mij vanzelf anders zou ik niet opgehouden zijn. Iemand anders protest of aanvulling of vragen, hierover dan? Nou dan gaan we verder.

x Is het volgens U waar dat er van edelstenen invloeden uitgaan en in bepaalde gevallen slechte? Er zijn gevallen bekend uit de geschiedenis waarbij een bepaalde steen de draagster geen geluk gebracht heeft en deze een tragisch einde vond. Kwam de steen door erving bij iemand anders, dan trof de eigenaar ook allerlei ongeluk. Is dit een toevallige coincidentie, of bestaat die invloed wel degelijk?

- Die invloed bestaat wel degelijk. Wat is eigenlijk een edelsteen? Een edelsteen is een kristallijne structuur van een bepaalde stof met een bepaalde mogelijkheid tot lichtreflectie etc. Wat betekent kristal? Een vorm die aan de gaardheid van de stof eigen is, waarin de spanningen aan de stof eigen voortdurend en constant bestaan. Wat weten we nog meer over een kristal? In elk kristal kan doorbeïnvloeding kunstmatig een deel der interne spanningen gewijzigd worden, waarbij de uiterlijke structuur behouden blijft. Wat weten we wanneer dat gebeurt? Dan weten we dat dan dit kristal op de buitenwereld reageert, naar de buitenwereld uit-

straalt en impulsen uit de buitenwereld omvormt in zichzelf. Als je dat niet gelooft, dan ga je er maar eens over studeren. Dat kun je allemaal wel vinden in de handboeken waar over kristal en de structuur daarvan wordt gesproken. Nu heb ik een edelsteen; zit daar van zichzelf een kwade invloed in? Welnee, dat ding is een natuurlijk kristal, kool; het is per slot van rekening een veredeld brokje steenkool meer niet. Maar het is kool in een zodanige structuur dat daarin een zekere evenwichtigheid is ontstaan. Het is als het ware de uiterste vorm van kristallisatie van koolstof. Het resultaat? Dat wanneer voortdurend begeertevloeden op zo'n steen inwerken die sterk genoeg zijn, op de duur in die steen een reactie ontstaat door een verschuiving van kleine minuscule spanninkjes in de kristallen die tot resultaat hebben dat daaruit dan een versterkte en veranderde begeertestroom komt. En nu is het helaas zo, als een mens een edelsteen ziet, dat hij maar heel zelden denkt: "hé, wat is dat nu mooi". Hij denkt: "alle mensen, wat zal dat een hoop kosten, wat is dat een hoop waard". En daar heb je al de kwade invloed die begint in te werken. Nu heeft zo iemand die dat draagt b.v. ook nog een ongelukkig leven. Weer een sterke inwerking. Enfin, daar gaat een tijd overheen, dat ding wordt geërfd en nog eens geërfd. En daar komt iemand en die gaat die steen dragen, of die gaat die steen regelmatig bewonderen en houdt haar in zijn nabijheid. Resultaat. Elke keer wanneer die mens een bepaalde gedachte heeft, een bepaalde sfeer of invloed rond zich draagt, neemt die steen dat op, en net als een brandglas concentreert het, versterkt het en verandert zelfs de geaardheid daarvan enigszins. Gevolg, de eigenaar, de nieuwe eigenaar van die steen, dat is een echte vrolijke jongen, trekt zich nergens wat vanaan, die zegt: hier vrouw, heb jij nu eens een cadeautje, hier heb je de koh-i-noor. "Nou", zegt vrouwlief, "dat is fijn, wat zullen die anderen jaloers zijn". "Bom" zegt die steen "jaloerie, daar zit iets hatelijks in, bezitzzucht, hebzucht". De ongunstige inwerking begint. Daardoor loopt het niet allemaal zo als mevrouw had gedacht. En ook voor onze vriend die zo opgewekt is, is het niet prettig dat z'n vrouw er zo'n beetje sjagrijnig bij zit. Ze zijn niet erg rustig, niet prettig. Die steen vangt het op, zet om: versterkte onrust. Dat wordt een zenuwspanning. Dat gaat me daar zo'n jaartje door. Op de duur is die men niet redelijk meer. Als er niet voor die tijd iemand is gekomen die meneer en mevrouw met het een of ander op het hoofd heeft geslagen, om zo dat veredelde steenkoolbrokje mee te nemen en ergens onderhands te verkopen, heb je grote kans dat eerst mevrouw en daarna meneer ziek worden, dat ze irrationeel gaan handelen, geen doorzicht meer hebben, dat ze hun kapitaal verliezen enz. enz. Dingen die anders ook wel zouden gebeuren, maar niet met die fatale inwerking, dan zou dat zo'n vaart niet gelopen zijn. (Er volgen dan nog enige overdreven voorbeelden die we maar achterwege laten omdat de intelligentie verder zelf zulks bevestigt) Dat overdrijf ik nu natuurlijk; dat kun je wel begrijpen dat ik het overdrijf. Maar elke edelsteen en zelfs vele half-edelstenen, dragen die mogelijkheid in zich, zo goed als zelfs sommige edele metalen daar enigszins vatbaar voor zijn. Maar die verliezen dat gauwer en kristalstructuur houdt de zaak vast. Dus bestaan er wel degelijk edelstenen die een nadelige werking op U kunnen hebben. Wat is er dan nog verder? Want, U weet het wel: dat is m'n geboortemaand, nou moet ik een aquamarijn dragen en ik mag geen topaas nemen. Waarom? Wel, aangenomen dat dit volledig juist is - wat het niet helemaal is hoor, behalve de juweliers want die verdienen er de laatste tijd aan - maar U heeft een bepaald karakter, die steen heeft een bepaalde structuur. In die structuur kunnen de goede karaktertrekken van U worden opgenomen en dus voortdurend, zolang U die steen draagt, die versterken of U slechten. Heeft U een steen die U helemaal niet past, noch in het goede noch in het slechte, dan zal die ook niets doen. Dus nooit bang zijn, als er nu eens iemand U een robijntje aan komt bieden, dat je zegt: nee, dat is mijn geboortemaand niet. Draagt dat ding maar rustig. Maar onthoud een ding: er zijn kleuren en stenen die met bepaalde dingen in Uw eigen wezen in overeenstemming zijn, en die kunnen dus ook invloed hebben. Maar van zo'n klein ding behoef je niet te denken dat daar nu veel ongelukken van uitgaan. Dat kan alleen pas wanneer een vorige bezitter die ellende er eerst ingebracht heeft. Nou, daar nog vragen of commentaar op?

- x Ja, dan kan het dus evengoed in het andere geval, als je een steen heel erg mooi vindt en je houdt er erg van, dat er een goede invloed vanuit kan gaan.
- Dat is ook zo. Je moet altijd onthouden: Wanneer een mens denkt, dan kan hij nooit denken in eenzijdigheden maar altijd in tegendelen, ook al wil hij dat niet graag weten soms. Dus wanneer die slechte invloed mogelijk is, dan is ook het goede mogelijk. Wanneer we over de goede spreken is ook de slechte mogelijk. En wanneer dus zo'n edelsteen ongeluk meebrengt en iemand heeft de kracht om al die uitstralingen te overwinnen - het karakter wat er niet vatbaar voor is - dan zal die steen langzaam maar zeker van eigenschappen veranderingen en uiteindelijk weer bepaalde geestelijke impulsen van z'n nieuwe bezitter gaan spiegelen. Nou, dat is nu toch duidelijk, hè?

x Ja, dank U.

x Naar aanleiding van de uiteenzetting over de maan, zou ik U willen vragen of de aspirant ruimtevaarders hier op aarde, hun plan om de maan als eerste pleisterplaats te gebruiken, wel ooit kunnen verwezenlijken met het oog op het meteorieten bombardement waar ze aan blootgesteld zijn?

- Nou, ik geloof het wel, want kijk eens, als we nu spreken over die aspirant ruimtevaarders en ze willen eenmaal naar buiten de aardatmosfeer een stukje komen, dan moeten ze een voertuigje hebben dat niet alleen bestand is tegen de fijnste meteorieten - de grotere komen zoveel niet voor, dat is maar een in de zoveel honderdduizend kilometer misschien in het vierkant of eigenlijk kubiek genomen zo - maar juist dat fijne stof, dat sterrenstof, laten we het zo maar noemen, daar moet het tegen bestand zijn, van die hele kleine deeltjes. Wanneer zij dus daarmee in de ruimte kunnen komen, dan zullen zij dit ook zeker op de maan kunnen verdragen, want je moet rekenen: de aarde heeft een veel grotere aantrekkingskracht dan die maan. Dus naar de aarde toe zullen veel meer van die dingen getrokken worden dan er ooit op de maan terecht kunnen komen, begrijp je? Bovendien moeten ze dan dus door die aangetrokken laag bij de buitenste atmosfeer heenbreken en hebben dus zelf nog een beweging en snelheid waardoor in verhouding het aantal vergroot wordt, want ze blijven niet in 1 kilometer, maar ze gaan zoveel kilometer per seconde. Resultaat: wanneer ze eenmaal een voertuig hebben dat dat presteren kan, dan kunnen ze ook wel een woning op de maan maken, ook al zou dat er niet helemaal zo gezellig uitzien als sommige mensen zich dat denken.

Het zou mogelijk zijn om een betrekkelijk kleine nederzetting op de maan te onderhouden, maar vergeet niet dat het nuttig gewicht dat aan lading door zo'n ruimteschip kan worden meegenomen in verhouding tot de benodigde brandstof zeer weinig is, zelfs met een geprojecteerd tussenstation. Dus niet kunstmatige satellieten waarvan er nu eindelijk dan een gemaakt zal worden die officieel erkend wordt - er is er al een, hoor - maar zelfs dan nog voor elke dag dat 60 mensen op die maan vertoeven in het begin, een scheepslading ongeveer nodig hebben. Laten we aannemen dat zo'n schip in het begin 40 tot 60 ton nuttige lading mee kan nemen, buiten z'n passagiers en bemanning en wat die nodig hebben. Dat is ongeveer wel nodig om die mensen daar te laten leven. Die hebben alles nodig. Is het eenmaal zover dat ze dat vol kunnen houden, elke dag een paar schepen naar de maan, dan kunnen ze uitbreiden; dan kunnen ze op de duur materiaal daarheen gaan brengen, maar ook niet alles, want er zijn een hele hoop apparaturen, machines e.d. die je met ruimtevaart op het ogenblik nog niet over kunt brengen. (er wordt nog het een en ander over gezegd wat van minder belang is) Maar enfin, om kort te gaan, het zal wel een tijdje duren voordat er een maankolonie is. Ik geloof dat de vraag daarmee wel beantwoord is, ja?

x Dank U wel.

x Wat zijn zonnescepen, gevonden in de nabijheid van de pyramide van Cheops?

- Ha, ha, Egyptologie. Kijk eens, U weet allemaal wat het zonneschip van Osiris is, ja? Dat is dat scheepje waarmee hij dan voortdurend overdag langs de hemel vaart, om dan 's nachts de onderwereld door te varen, volgens de legende op een bepaald moment te sterven, dan weer te herrijzen, dat hij bij de laatste hellepoort komt en weer zegestralend als Horus als het ware opnieuw de wereld te betreden. Nu is echter elke overgegangene ziel volgens de Egyptische opvatting de nieuwe Osiris. En je kunt begrijpen dat zo'n vorst, als hij de opvatting had: ik ben de nieuwe Osiris, dat hij maar meteen z'n vakuitrusting mee wilde brengen. Die zorgde dus dat hij een zonneboot had. Maar nu heeft men foutievelijk wel eens gedacht dat het een boot is die gebruikt wordt alleen maar voor de begrafenis en dan nog speciaal voor het vervoer van de pharao. Nou, zo dom waren ze niet. Die boot is het symbool van de Osiristoestand. Die werd de eerste keer gebruikt wanneer zo'n vorst de priesterlijke inwijding kreeg, meestal op ongeveer 12 tot 14jarige leeftijd. Was het dan zo dat hij vond dat zijn ouders die boot niet groot genoeg hadden gemaakt, dan bewaarde hij die toch zorgvuldig en liet er nog een bijbouwen, soms zelfs twee, zodat dan één pharao een soort van zonneboot had. Die schepen die deden dan verder nogmaals dienst over het algemeen, speciaal bij een bepaald mysteriespel. Dat was praktisch het enige waaraan de pharao actief deelnam en dat symboliseerde de komst van Osiris op de aarde. De pharao als de mensgeworden Osiris, kwam dan met een valk bij zich - Horus - aangeroeid over dat meer in z'n boot en het was dezelfde boot waarin hij zegevierend werd rondgedragen - ja, daar hadden ze heel wat man voor nodig soms - wanneer hij z'n priesterwijding had doorstaan, wanneer hij dus priester was. Nu ja, nu was het examen niet zo moeilijk hoor, voor een leek wel, maar een pharao die was bij wijze van spreken priester als hij geboren was, want die was een afstammeling van God. En zo is men dan gekomen tot het gebruik om die zonneboten te begraven. Nu geloof ik niet dat er heel veel van die dingen ontdekt zijn. U zegt: in de laatste tijd een paar. Dat komt waarschijnlijk omdat de meeste van de vorstengraven te enigerlei tijd geplunderd werden. En bij die plundering werd zo'n boot vaak uit kostbaar hout vervaardigd, cederhout, ebbenhout - ook gesloopt natuurlijk. Wat roven betreft hebben de mensen het nooit op zich laten zitten, maar

daar waren ze toen ook specialisten in. Dus dat verdween. Wat wel veel gevonden werd waren de kleine zonnebootjes, die waren in de eerste plaats verkrijgbaar als een soort , zoals je nu een reliquie-medaille bij een kerkje koopt als je op bedevaart gaat of zo iets. In de tweede plaats werden ze in brood, in klein, in brons en steen gehouden, werden ze gegeven aan al diegenen die niet in staat waren om een grote statiebegravenis te doen plaatsvinden. Die kregen dus ook zo'n bootje mee. Het was het symbool dat de mensenziel na de dood op zou staan en een hernieuwde dag zou beleven. Commentaar?

x Dank U wel.

x Zien we onze geliefden weer na de dood?

- Gegarandeerd.

x Bestaat er reïncarnatie?

- Jammer genoeg wel. Je zoudt er niet veel voor voelen als je op aarde leeft, maar er komt een moment dat je in de sfeer geen bewustzijn verder kunt verwerven, vooral als je nogal laag zit, behalve wanneer je weer in een wereld komt waarin je gedachten de werkelijkheid niet meer bepalen. En dan is de enige mogelijkheid dus, terugkeren op de aarde, je incarneert hernieuwd in de stof en je reïncarneert. Voor de rest, kijk zo die 50-60 antwoorden daarover gegeven nog maar eens na, dan weet U precies wat er over gezegd is door ons en wat we er van denken. Alleen, onthoud één ding: geen wezen kan met een lager geestelijk bewustzijn incarneren dan hij bezat voordat hij bij de vorige incarnatie naar de geestelijke sferen overging. Dat is punt 1. En punt 2: je kunt nooit je geestelijk bewustzijn in een stoffelijk leven verliezen; je kunt alleen het jezelf moeilijk maken, jezelf als waardig te erkennen, of gemakkelijk maken jezelf als waardig te erkennen, maar aan de eigenlijke waarde van je wezen kun je niets toe of af doen met je daden, wel door schuldbewustzijn en zo natuurlijk, dat je het licht niet wilt erkennen omdat je voor jezelf nog niet toe wilt geven dat je eigenlijk toch maar een hele stoute meid of een hele stoute jongen bent. Nou die vraag is daarmee geloof ik ook wel beantwoord, hè?

x Wat betekent bij de vrijmetselaars het getal 33?

- 33 is het getal van de opperpriester, gelijk aan het getal 9. Het getal 9 geeft aan de 9 treden die leiden tot de volmaaktheid. Het betekent het dus bij de vrijmetselaars ook. Het is overigens een symbolische graad. Je moet niet denken dat de vrijmetselaarsgraden zo precies 1,2,3,4,5, enz. gaan. Daar zit wel wat anders bij, maar laat ik daarover niet uit de school klappen. Er zijn zelfs vrouwelijke loges en gemengde loges waarin U ongetwijfeld daaromtrent verdere gegevens kunt krijgen. Maar de getallenleer van de vrijmetselaars is gebaseerd op de oude kabbalistiek, voor het grootste gedeelte aan de hand van de gegevens die gecopiëerd werden in Parijs naar de geschriften van rabbi Bijocha(?) die woonde in, als ik mij niet vergis in Valladolid en Granada. In Granada is hij dan gestorven aan martelingen. Dus het is een kabbalistische waardering die ze aanhouden. In de kabbalistiek kan onder omstandigheden 9 het getal zijn van de hogepriester ofwel van degenen die tredt voor het aanschijn des Heren. Is dat genoeg?

x Ja, dank U.

x Voorz. Er zijn verder geen vragen meer.

- Nou, dan ga ik de laatste spreker aan het woord laten. De dank is aan mijn kant voor het geduld waarmee jullie allemaal mijn betoog hebt aangehoord. En ik zal nog wel eens een keertje meer komen, maar één ding moet mij van het hart: ik werd voor beschaafder aangezien dan ik ben; mijn naam staat in de verste verte niet met Frans in betrekking. Dat is voor de dames daar op de tweede rij, die voorste rij. Goeden avond.

ABONNEMENT OP ONS WEKELIJKS VERSLAG. Door storting van f 5.20 op giro 517676 ten name van J. Rientjes, Havenkade 60, Scheveningen (telefoon:554162), verzekert U zich gedurende 10 weken van de ontvangst van ons orgaan dat 50 cent per nummer kost. VAN ALLE REEDS VERSCHENEN NUMMERS HEBBEN WIJ NOG EXEMPLAREN IN VOORRAAD. Geeft ons adressen voor het zenden van proefnummers!

Goeden avond vrienden,

We gaan weer besluiten met HET SCHONE WOORD en ik zou gaarne van U een 3tal onderwerpen hebben die ik dan voor dit slotwoord kan gebruiken, zo mogelijk in één woord weergegeven.

x ALTRUISME - GENADE - ZELFKENNIS.

A l t r u i s m e

Ik heb mijzelve lief
En kan toch niet mijzelve zien
Als middelpunt van 't Al.
'k Begrijp dat ik slechts eenling ben
En worden kan tot werkelijk mens
Eerst als ik dienen zal.

Begrijp der naastenliefde kracht
Die al in al bezielt
Wanneer ik in mijzelve
Stil en nedêrig neergeknield
Tot aan den Hoogste bid.
Dan zie ik juist in Hem

Het Al weerspiegeld, ook mijzelf
En dan klinkt in mij Zijn stem:
Al is gelijk mijn kind aan U
In 't eeuwig nu geboren
En al zal juist als gij Mijn kind
Altijd tot Mij behoren.
Erken elkander, kind dat streeft,
En weet dat al wat ergens leeft
Tezamen nu, eens werd geboren,

Een is met U en gij met hen
En zij tot U behoren.
Zo hebt elkander lief
Dit is, gij kind, Mijn woord.
Leef 't uit en spreek 't telkens weer,
Opdat het wordt gehoord
Door al die het niet weet'.
Zichzelve wordt de mens pas dan
Wanneer hij soms het "ik" vergeet.

G e n a d e

Ik ben m'n weg omhoog gegaan
Totdat ik niet meer verder kon
En moede stil moest blijven staan.
Ik heb gezegd: mijn Heer
Ik kan niet verderkomen meer,
Geef mij Uw kracht,
Geef mij, o mens
Die 'k ben, de kennis
Reikend tot de grens
Van heel het Al.
Geef mij ook God
Wat goed, wat geld
Geef mij wat liefde,
Maak me tot een held.
En laat me vergeven

De wereld die griede.
En was het antwoord slechts "ja"
Ach het ware geen genade,
Want de mens vraagt zoveel
Wat hem ondergang is,
Hij verwacht zich te vaak
En begrijpt niet de waarde,
Wat in het leven noodzakelijk
En werkelijk is.
God geeft die vertrouwt,
Die Hem vraagt en Hem smeekt
Datgene wat de geest verheugt,
De mens bouwt,
Niet het wezen breekt.
En dat is Zijn genade.

Z e l f k e n n i s

Wat ben ik?
Wat zou ik ooit kunnen zijn?
Wat ben ik mens geworden?
'k Weet het niet.
En uit het niet klinkt mij
Geen antwoord op mijn vraag.
De tijd verglijdt en langzaam, traag
Ga 'k tot het einde
Van het één bestaan
Om dan herboren toch opnieuw
In 't leven voort te gaan.
Wat ben ik?
Ben ik deel van 't Al?
Zal ik tot God behoren?
Of is het toeval
Moeder mij en werd ik slechts geboren
In gril van onbegrepen machten,
Ben ik slechts een speelbal
Van duivelse krachten
Die door 't bestaan wordt heengesleept?
Het antwoord welt dan uit jezelfen,
Wanneer je zelf maar diep in 't hart,
Wanneer je voort durft te delven
Zelfs wanneer het smart
En pijn betekent,
Wanneer je niet berekent
Wat je jezelf toe kunt staan
En neemt het mom
Of mantel van de liefde
Om te bedekken wat niet past
Bij aanzien, eer en naam.
Wanneer je doordringt
Tot de kern van wezen,
Van zijn, dan weet je:
'k Ben nog niet zo groot,
'k Ben in 't Al slechts klein.
En toch is er kracht
Nog sterker dan de dood.
Ik weet, al ken ik niet die kracht,
Dat, wat er in mij leeft

Iets is wat verder dan mijn zijn,
Dan mijn gedachten streeft.
En ken ik dan mijzelve?
Nee, want zelfs niet
Door de genade alleen
Kan een mens zichzelf beschouwen,
Door 't grootste altruïsme niet
In 't Al een spiegel bouwen
Waarin hij dan het "ik" aanschouwen kan.
Het leven leeft in vreemde ban
En kan zichzelf nog niet bestreven.
Het moet steeds voort.
Er is één woord
Dat klinkt in alle wezen:
Leven, leven, leven.
En heb je geleefd,
Je leeft toch weer voort
En je blijft naar de zelfkennis streven.
Maar dan erken je pas
Met het laatste akkoord
Waarin versmelt alle leven:
Pas wanneer God
Je de werkelijkheid wordt
En wegvloeit de waan
Van het bestaan,
Dan zullen voor 't ik,
Voor dat wat je bent
De ogen je opengaan.
Toch streven wij voort
Naar het kennen van 't ik,
Naar 't leven vol altruïsme.
We streven 'r voort,
Om in genade gedragen
Te vinden zonder sophisme,
De waarheid,
De waarheid zo dierbaar aan 't hart,
De waarheid waarmee men geboren,
De waarheid die leeft
In 't diepst van je ziel
Maar die mens, vaak ook geest

Nog niet kan horen.
Zo gaat er voort
En ken 'r Uzelf
Zo goed als ge kunt
Waar ge leeft, waar ge ook zijt
En wat ge ook zijt.

De God die de kracht aan U geeft
Geeft genade, Hij geeft U
't Werkelijk recht
Hij geeft U het werkelijk leven.
Aan U is de taak, zo goed als ge kunt
Altijd Zijn wil na te streven.

Ik dank U voor Uw aandacht. Goeden avond.

Hieronder volgt nog vraag van 25/2'55 over astrologie en astronomie. We zullen kortheidshalve alleen het antwoord geven, daar de vraag hieruit is af te leiden. Ik zou het kunnen proberen. De dierenriem is zo'n soort A.N.W.B.wegwijzer voor geestelijke invloeden in het Al. Er bestaan in het Al een zeer groot aantal verschillende stromingen en die stromingen bestaan uit kleinste partikels en delen. Wanneer het licht van sterren door deze dingen heenvalt, door deze stromingen heenvalt, dan krijgen we daardoor een speciaal effect; de uitgeworpen deeltjes krijgen bijzondere eigenschappen, zijn als zodanig van belang op de genetische werkingen op aarde o.a. en ook op de innerlijke afscheidingen, de interne secreties. Hierop berust nu de karakterbepaling zoals de astrologie die kent. En wanneer ze nu op een bepaald punt dus komen voor een zeker - hoe moeten we dat noemen? - karakter, ja dan bedoelt men daar alleen maar mee, want vergeet niet, astrologie is een zekere ervaringswetenschap, het is geen openbarings- maar een ervaringswetenschap en ze is zelfs heel wat ouder dan de astronomie. Astronomie is het kind van de astrologie, ofschoon ze op het ogenblik beweert dat de astrologie haar onecht kind is. Maar ja, dat is per slot van rekening een kwestie die moeten de astrologen en astronomen maar uitvechten. Nu heeft men dus eenmaal een bepaald punt aangenomen waar deze sterrenbeelden zichtbaar moeten zijn. En laten we nu niet vergeten dat de werkelijk grote sterrenkundigen die de overlevering naar het Westen hebben gebracht, woonden in het Oosten op plaatsen om en bij de evenaar en op plaatsen ook aan de andere kant zelfs ongeveer 10-15° boven de evenaar. Ze hebben daar hun waarnemingen gedaan en ze hebben daar een systeem gevonden waardoor zij in staat waren om al die dingen te bepalen, die invloeden. Maar toen dat naar het Westen werd overgebracht, hebben ze de oorspronkelijke berekeningen en invloeden behouden. De eerste beelden daarvan vindt U bij de Chaldeeën die, als ik mij niet vergis vooral nog in Alexandrië hun tafeltjes hebben achtergelaten die zelfs vandaag aan de dag voor de astronoom - eigenaardig, nog niet voor de astroloog in de eerste plaats - maar voor de astronoom van groot belang zijn. Daar stamt het dus helemaal van. En daardoor kunnen wij dus aannemen dat elke vaststelling in de astrologie oorspronkelijk betrekkelijk willekeurig was, gebaseerd was op waarnemingen en ervaring. Dat op de duur zich daaruit de wetenschap heeft ontwikkeld die door een steeds nauwer definiëren van de verschillende samenwerkende invloeden, langzaam maar zeker een betrekkelijke duidelijkheid van beeld wist te verkrijgen, waardoor inderdaad het karakter heel aardig te bepalen is, binnen enkele graden dus, en het lot in een betrekkelijk brede ruimte. Gaat men verder met interpreteren, dan zou ik erbij willen zeggen: dan is die interpretatie meestal gebaseerd op een soort van helderziendheid, of een supersensitiviteit van degenen die de horoscoop maakt. Meer dan algemene lijnen zijn over het algemeen niet aan te geven en zelfs dan nog alleen, wanneer gebaseerd op een geboorte-horoscoop en niet zoals U dat in menig tijdschrift meen ik nog weer heeft, alleen op het zonneteken. Ik hoop dat ik daarmee een klein beetje de zaak verduidelijkt heb. Als ik het ingewikkelder heb gemaakt dan verwijt U het mij maar, dan ga ik rustig verder en dan maak ik het òf nog ingewikkelder òf ik kom toch tot een vereenvoudiging. Dat moet U dan maar afwachten.

Van de band overgenomen
en g e s t e n c i l d
d o o r
Type- en Copieerinrichting
J. R i e n t j e s
HAVENKADE 60 - SCHEVENINGEN
Telefoon : 55 41 62